

Til Bispemøtet

Presteforeningen har fått dokumentet «Konfirmasjon og konfirmasjonstid i Den norske kirke» (heretter «teksten») på høring, med invitasjon til å komme med innspill til Bispemøtet.

Presteforeningen kan ikke se behov for en utredning av det teologiske grunnlaget for konfirmasjon i Den norske kirke på det nåværende tidspunkt. En slik utredning burde eventuelt vært foretatt før og ligget til grunn for forslag til reviderte liturgier for konfirmasjonstidens gudstjenester.

Presteforeningen mener det er – og bør være – liturgiene for konfirmasjonstidens gudstjenester og Plan for trosopplæring som gir uttrykk for Den norske kirkes teologi og oppfatning om konfirmasjonshandling og konfirmasjonstid.

Slik teksten framstår, er det uklart hva som er hensikten med den, og hvilken målgruppe den henvender seg til.

Noen av temaene som berøres i teksten, har relevans for den kommende gjennomgangen av trosopplæringen i Den norske kirke (jf. sak KR 28/20: Trosopplæring – 20 års erfaring og veien videre).

Presteforeningen anerkjenner anliggendet med å reflektere inn riteperspektivet i den teologiske refleksjonen omkring kirkens praksis ved livsfase- og overgangsriter.

Presteforeningen mener Den norske kirke bør gjennomgå sin språkbruk om konfirmasjon og om trosopplæringen for aldersgruppen 15-18. I folks oppfatning har konfirmasjonen – både konfirmasjonshandlingen og konfirmasjonstiden – en særlig og markant plass, med en sterk tradisjon og bred oppslutning. Konfirmasjon står ut som en milepæl i konfirmantenes liv. Den norske kirke har pådratt seg et kommunikasjonsproblem omkring konfirmasjon, fordi Plan for trosopplæring ble utvidet til å omfatte tiden fram til 18 år. Konfirmasjonen har fram til 2004/2010 kunnet kommuniseres som den høytidelige avslutningen på den grunnleggende dåps-/trosopplæringen i kirken ved inngangen til kirkelig og religiøs myndighet (15 år). En kan da bli fadder, man oppnår kirkelig stemmerett, og man kan selv bestemme om man vil melde seg ut eller inn av tros- og livssynssamfunn.

Forlengelsen av trosopplæringen til 18 år kan forkludre dette. Dette er en fase med kort tradisjon, og uten noen tydelig avrundning. Konfirmasjonstiden oppfattes fortsatt av mange som avslutningen på den grunnleggende opplæringen i kirkens tro. Presteforeningen mener kirken bør vurdere å kommunisere trosopplæringen i alderen 15-18 år som starten på det livslange katekumenatet etter konfirmasjonen, ikke som avslutning av kirkens organiserte trosopplæringsprogram.

En forståelse av konfirmasjonshandlingen som avrundning av den grunnleggende opplæringen i den kristne tro ligger også nær ut fra konfirmasjonsliturgiens formulering: «Til den kristne tro er dere døpt. I den kristne tro er dere opplært. Kom nå fram til Herrens alter, så vi kan be for og velsigne hver enkelt av dere i Jesu Kristi navn». Selv om katekumenatet er livslangt, er konfirmasjonstid, konfirmasjonshandling, livsrite og fest, et uttrykk for en avslutning av en fase og en overgang til en ny. Kirken har en ressurs i tradisjonen omkring konfirmasjon som den ikke bør underspille betydningen av.

Presteforeningen ser positivt på Bispemøtets oppfordring til en høytidelig avslutning for de som har fulgt konfirmasjonstidens opplegg, men som har valgt å ikke bli døpt. Dette er et nytt signal fra Bispemøtet, som Presteforeningen støtter.

Angående forholdet mellom dåp og konfirmasjon, mener vi uttrykket «dåpspåminnelse» er adekvat og dekkende.

Når det gjelder nattverd i konfirmasjon, mener Presteforeningen dette spørsmålet ikke stiller seg annerledes enn spørsmål om nattverd i andre trosopplæringstiltak, og at behandling av spørsmålet først og fremst hører hjemme i Plan for trosopplæring og eventuelt i Alminnelige bestemmelser for nattverd.

For Presteforeningen

Oslo 2. september 2020

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Martin Enstad". The signature is stylized and cursive.

Martin Enstad, leder